

Sygn. akt V KZ 32/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 7 lipca 2016 r.,

w sprawie M. J.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt IV
Ka 238/16, o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia
wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19 kwietnia 2016 r., w sprawie IV Ka
238/16,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W dniu 5 maja 2016 r. do Sądu Okręgowego w Świdnicy wpłynął wniosek
skazanego zatytułowany „Skarga na działanie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie i
Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawie II K 1173/13 i IV Ka 238/16” (k. 793, t. IV).

Pismo to zostało potraktowane, jako wniosek o sporządzenie i doręczenie
wyroku wraz z uzasadnieniem. Powyższym zarządzeniem z dnia 10 maja 2016 r.
odmówiono przyjęcia wniosku skazanego z uwagi na fakt, że został on złożony po
upływie ustawowego terminu (k. 795, t. IV).

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany podnosząc, że jego pismo nie
było wnioskiem o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem, ale

„skargą na działanie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie i Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawie niesłusznego oskarżenia i skazania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Z akt niniejszej sprawy wynika, że oskarżony został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej, o czym świadczy chociażby fakt, że odbiór zawiadomienia osobiście potwierdził (k. 788, t. IV). Oskarżony nie stawiał się jednak na rozprawę, lecz reprezentował go obrońca z urzędu w osobie adw. M. Ż. (k. 791, t. IV). Po ogłoszeniu wyroku Sąd pouczył obecne strony o terminie i sposobie złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem (k. 791v, t. IV). Należy przypomnieć, że zgodnie z przepisem art. 524 § 1 k.p.k., termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, jednakże wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należy zgłosić w terminie zawitym 7 dni od daty jego ogłoszenia. Dla skazanego termin ten kończył się w dniu 26 kwietnia 2016 r. Nadane przez M. J. w dniu 4 maja 2016 r. pismo zostało wniesione po upływie 7 dniowego terminu do jego złożenia i dlatego trafnie odmówiono jego przyjęcia. W konsekwencji okoliczności wskazane w zażaleniu nie mogły doprowadzić do uchylenia zaskarżonego zarządzenia, ponieważ nie podważyły prawidłowo ustalonego faktu, uchybienia przez M. J. wskazanemu wyżej terminowi zawitemu.

Fakt, iż skazany nazwał swoje pismo skargą na działalność sądu, a nie wnioskiem o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, nie stał na przeszkodzie uznaniu przez przewodniczącego Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Świdnicy, że pismo to stanowi w istocie taki właśnie wniosek. Przypomnieć bowiem należy, iż zgodnie z art. 118 § 1 i § 2 k.p.k., znaczenie czynności procesowej ocenia się według treści złożonego oświadczenia, a niewłaściwe oznaczenie czynności procesowej, w tym zwłaszcza środka zaskarżenia, nie pozbawia czynności znaczenia prawnego. Z treści przedmiotowego pisma skazanego wynikało jednoznacznie, iż kwestionował on trafność rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego co do jego osoby.

Termin zawity do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia może być przywrócony w trybie art. 126 k.p.k., o ile jego

niedotrzymanie nastąpiło z przyczyn od skazanego niezależnych. W takiej sytuacji należy w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, powołując się na dopełnienie czynności, która miała być w terminie wykonana w postaci złożonego już spóźnionego wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem. Jednak ewentualna kwestia przywrócenia terminu rozpatrywana jest w odrębnym postępowaniu, przy czym w tym przedmiocie orzeka organ, przed którym należało dokonać czynności (art. 126 § 2 k.p.k.).

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy zaskarżone zarządzenie utrzymał w mocy.